

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sinodul archidieceșan.

Ședința VI. (10 Aprile)

Un alt punct al referadei privesece cestiunea de controversă dintre protopresbiterul fost și directorul seminarial I. Hania de o parte și parochul din Gurariului I. Muntean de altă parte. Dintre conclusele sinodului din anul trecut a rămas neexecutat cercetarea disciplinară în care erau a se lua numiții doi domni, cari ca fețe bis. în loc să-și caute dreptul în calea sa: a jurisdicțiunii bis. îl căutără prin proces de presă intentat foaiei „Tel. Rom.”, nu tocmai în folosul bisericii noastre. *) Comisiunea la punctul acesta propune și sinodul primesce: a se însărcina consistoriul de nou cu executarea concludului sinodal din anul trecut.

Referitoriu la petițiunea mai multor parochieni din Ilia, în care cer a se întregi cât mai în grabă postul de paroch devenit de mult în vacanță, comisiunea propune: să se transpună petițiunea consistoriului cu însărcinarea a o rezolvi întregind cât mai în grabă postul vacant.

Presidiul trage atențiunea sinodului asupra împregiurării că parochia din cestiune e locul de reședință a fiitorului protopresbiter al Iliei și că astfel nu se va putea întregi până nu se va întregi și postul de protopresbiter.

Dep. Dr. N. Pop: În înțelesul unui conclud al congresului, care dispune, că acele comune cari sînt desemnate de centre ale protopresbiteratelor, să se întregască numai cu ocasiunea întregirii protopresbiteratelor respective face un aditament la propunerea comisiunii în sensul acesta.

Dep. C. Stezar: Lipsa de întregire în comuna Ilia e simțită, dispozițiunile congresuale de altă parte încă trebuie respectate — singurul expedient ar fi, ca îndată după întregirea protopresbiteratelor Sibiiului și Săliștei se urmeze întregirea protopresbiteratului Iliei. Se primesce propunerea comisiunii cu aditamentul făcut de dep. Dr. N. Pop.

Urmează la ordinea zilei raportul comisiunii scolare. Raportorul comisiunii Dr. N. Pop.

Raportul consistoriului archid. ca senat scolar, fiind tipărit și distribuit de timpuriu deputaților sinodali să privește de cetit.

Raportul senatului scolar constă din 3 părți. Partea întâia tratează despre activitatea senatului, a doua despre învățământul public și starea institutelor de învățământ din archidieceșă și a treia despre împregiurările nefavorabile progresului în învățământul popular. În totalitatea sa acest raport reprezintă o icoană clară despre agendele senatului scolar și se primesce de basă la desbaterea specială.

Față cu cele discuse la punctul 5 al raportului scolar, că „organele noastre administrative subalterne în unele părți (mai ales însă în 4 protopresbiterate)

se arată cu totul streine de cătră cauza învățământului popular,” comisiunea propune că să se introducă cercetarea disciplinară în contra organelor negligente.

Dep. P. Cosma cere, ca referințele scolar, fiind că e chiar de față, să spună: cari sînt acele 4 protopresbiterate, în cari organele administrative nu-și îndeplinesc datorințele.

Dep. A. Trombițaș (Ref. scolar) regretă, că neavînd la îndemână actele referitoare, nu poate satisface dorinței domnului deputat Cosma; în sistînd însă cest din urmă pe lângă dorința sa, spriginită de mai mulți deputați, referințele spune că cele 4 protopresbiterate sînt: 1-a Paloșului, 2-a Secului, 3-a Turdei inferioare și a 4-a Solnocului II. Să primesce propunerea comisiunii.

La punctul 6 în care se arată că consistoriul a luat dispozițiuni de a se înființa în toate cercurile archidieceșei „reuniuni de învățători” comisiunea propune: Reuniunile să-și țină ședințele la timpul și locul când și unde se vor defig și ședințele conferințelor învățătoresci; eardin banii dela titlul „ajutoare pentru scoală și învățători, provădut în buget, din cari se fac ajutoare pentru astfel de învățători, cari se disting prin elaborate pe terenul pedagogic cu ocasiunea ședințelor conferințelor și a reuniunii învățătoresci, să nu se împărțasească acei învățători, cari nu vor participa la ședințe.

Dep. A. Trombițaș arată că partea a II-a preunerei s'a observat și până acum de consistoriu.

Dep. Simeon Popescu e în contra propunerii comisiunii în ceea ce privește într-unirea timpului și a locului ședințelor conferințelor, învățătoresci cu a ședințelor reuniunilor. Conferințele se țin de regulă în timpul ferilor. Reuniunile nu-și pot ține totdeauna pe timpul acesta ședințele avînd aceste de multe ori scopul a se ține prelegeri practice de model cu copiii din scoală, ceea-ce nu s'ar putea ajunge în ferii.

Dep. Dr. I. Puscariu. Motivul principal, care a condus pre comisiunea a face propunerea de mai sus a fost dotațiunea insuficientă a învățătorilor nostri, care nu le permite acestora a participa ați la conferință mîne la ședințele Reuniunii. Conferințele sînt proveđute în statutul org., au titlul de drept de existență, nu însă-cel puțin până acum și reuniunile. Deci a aflat comisiunea de bine și oportun a combina pe cea dintăiu cu cea de a doua.

Presidiul observă, că fiind conferințele învățătoresci proveđute în statutul organic ele fac parte din organismul bisericii noastre și nu se pot conforma cu Reuniunile, cari nu-s proveđute în statut.

Dep. D. Comșa. În raportul comisiunii nu e destul de lămurită cauza neparticipării învățătorilor la conferințe. Nici a treia parte de învățători nu o vedem a fi cercetat conferințele. Bine că se dice că lipsa de bani reține pe învățători dela participare. În cerculariul convocător al consistoriului însă am vedut că se promit celor ce ar cerceta conferințele diurne, și

și așa lipsa la părere n'ar fi cauză suficientă. Cu toate aceste lucrul tot stă așa cum îl descrie raportul, vina însă este acolo, că protopresbiterii și presbiterii nostri nu fac aproape nimic pentru înlesnirea învățătorilor în direcțiunea aceasta. Diurne se pun în perspectivă, de fapt însă nu se dau. Când s'ar face aceea ce cu drept cuvînt se promite atunci ar cerceta învățătorii atît conferințele cît și Reuniunile și n'ar fi lipsă ale combina.

Dep. Feneșan: Motivul combinării reuniunilor cu conferințele este că: din punct de vedere al învățământului ar fi consult ca conferințele să se prefacă în Reuniuni. Prin combinarea aceasta să se pregătească calea din care s'ar vedea la timpul sau că e bine ca conferințele să fie prefăcute în reuniuni.

Dep. Dr. Pușcariu: Comisiunea n'a priceput nici decît ca să se delăture conferințele. În propunere nu se țințese nici decum o fusiune sau identificare a conferințelor cu reuniunile.

Dep. Gheaja face propunerea: ca reuniunile să țină cont de întrunirile conferințelor.

După ce vorbesc mai mulți la cestiunea aceasta se pune la vot și se primesce propunerea dep. Gheaja.

Asemenea se primesce partea a doua a propunerii comisiunii.

Tot la punctul acesta mai are comisiunea o propunere: a nu se împărțasi acele organe ale noastre din ajutorul de stat, cari nu-și împlinesc datorințele cu conștientitate ba a se trage în cercetare disciplinară.

Cu ducerea îndeplinire a acestui conclud să se însărcineze consistoriul.

Dep. D. Manole: Se nu tot dăm însărcinări consistoriului. Ajunge dacă ne exprimăm dorința ca astfel de oameni să nu se împărțasească. Dreptul a trage în cercetare disciplinară pe cei ce nu-și împlinesc datorința e asemenea al consistoriului.

Dep. Sim. Popescu: Să se accentueze anume că toți aceia cari nu-și împlinesc datorințele se fie puși sub cercetare disciplinară. Numai o procedură energică ne poate asigura progresul.

Se primesce în fine propunerea dep. P. Cosma: se rămână punctul acesta cu totul afară din raport și să nu se facă nici o provisiune în privința aceasta, concercînd afacerea consistoriului.

La datele statistice din partea II a raportului scolar comisiunea propune că de oare ce încep și la noi a se separa din ce în ce scoalele de fete de cele de băieți să raporteze consistoriul pe viitoriu despre scolile acestea separat. Se primesce.

La punctul 9 din partea a II-a referitoriu la datele despre catichisiune comisiunea propune: consistoriul să se îngrijească, ca nu numai în scolele medii, ci și în cele primare să se provadă catichisarea.

Dep. A. Trombițaș. În raportul consistoriului nu s'a putut lua mai mult decît i s'a relatat acestuia.

Dep. Patița: E de dorit că catichisarea să se facă și în faptă; dar fără remunerare nici se va face nici va putea pretinde cine-va să se facă.

Ar trebui să ne îngrijim de remunerări pentru catecheți. Lipsă de catecheți avem destulă, mai simțită în Aiud și în Blaj pe lîngă scoalele din locurile acestea.

Dr. Patco: Terenul religios e unicul, care e chemat a ne rezerva ereditățile strămoșesci. Să ne îngrijim de el, ca barem acolo unde toate puterile sînt îndreptate în contra noastră biserica se poată intra la mijloc.

Dep. N. Popea: Esistă un conclud din anii trecuți, care prescrie a se împărțasi toți catecheții din ajutoriul de stat, ceea ce se și întimplă.

În fine punîndu-se cestiunea la vot, să primesce propunerea comisiunii: consistoriul să insiste pe lîngă aședarea de catecheți la toate scoalele primare unde sînt și elevi de religiunea noastră, cu adausul dep. Patița: catecheții să fie după putință și remunerați.

Față de micimea salariilor învățătoresci o împregiurare care nu numai împedecă surescena în statul învățătoresc, ci tot odată apasă greu învățământul popular, comisiunea recomandă sinodului a dispune ca în comunele cu dotațiuni slabe învățătoresci să se solvească cele 5% după darea directă conform art. de lege 38 din anul 1868. Să primesce.

Comisiunea în general observă cu regret că consistoriul n'a satisfăcut dispozițiunilor existente vizitînd vre un asesor consistorial sau și referințele scolar scoalele noastre din Archidieceșă și propune a se însărcina consistoriul să o facă pe viitor.

D. A. Trombițaș. Ne fiind cuvîntul „regret” basat și pre deplin motivat e de părere a se sterge.

Dep. Diamandi Manole: Să pare că unul din motivele, ce a condus pe consistoriu a nu face și în direcțiunea aceasta cele de lipsă e cruțarea cea prea mare a banilor de cari dispunem. Cruțarea e bună, nu e însă totdeauna folositoare. Noi trebuie să ne nizuim a ne câștiga în prima linie un capital cultural; acesta ne garantează existența. Să dăm deci spre scopuri culturale posibilul nostru, căci ni se va întoarce la timpul sau îndoit.

Dep. Patița. Am dis-o și cu altă ocaziune, că nu e de ajuns un referent, resp. inspector scolar pentru supraveghierea învățământului, de oarece unul nu poate ajunge preste tot locul de unde apoi urmează, că chiar acolo unde e necesitatea mai mare lipsesce intevenirea inspectorului nostru la timp. Să se institue în 4 părți ale archidieceșei câte un sub-inspector de o cam dată ne remunerat și proveđut numai în casuri de intevenire cu diurne și spese de călătorie.

Presidiul arată, că primindu-se propunerea dep. Patița s'ar crea un organism nou în biserica noastră ne-proveđut în Statutul organic.

Dep. Dr. Pop. Visitarea se poate face și fără reflectarea tot numai la oameni din centru, din Sibiu. Sînt asesori consistoriali în afară; acestora încă se pot încredința visitațiunile, și astfel n'am avé lipsă a institui sub-inspectori.

Punîndu-se cestiunea la vot să primesce propunerea comisiunii fără adausul „cu regret.”

*) Din informațiuni private noi scim că consistoriul din parteși a rînduit comisiune investigatoare. R.

Din motivul că în multe părți ale archidiecesei se prefac scoalele noastre confesionale în scoale comunale se atrage atențiunea consistoriului asupra acelor părți; și fiindcă 7 scoale din protopresbiteratul Heghigului prefăcute în scoale comunale s'ar pute rescumpăra cu o sumă de 500 fl. comisiunea propune a se vota suma aceasta pentru scoalele serace.

Dr. Petco: Să recâștigăm un lucru cu bani nu mi s'ar pără chiar potrivit. Sciu din experiență că din astfel de casuri s'a născut între consistoriul nostru și între organele statului conflicte, precum în comitatul Hunedoarei. Conflicte de aceste aduc mai multă stricăciune ca folos. N'ași fi de părere a se da indemnitatea cerută consistoriului.

Dep. E. Brote: Sum contra propunerii comisiunei deși nu din motivul și vederile antevorbitorului. Comisiunea cere 500 fl. pentru recâștigarea unor scoale periclitare. Consistoriului îi stau la dispozițiune 2 mii de fl. votate de sinod și fiindcă nu arată că nu i-ar fi de ajuns suma aceasta, eu ași dice: consistoriul din banii ce-i are la dispozițiune să facă posibilul pentru recâștigarea scoalelor acelora.

Dep. Diam. Manole: Ar fi de prisos se mai votăm suma cerută de 500 fl., căci am votat la timpul său suma ce am creșut că e de lipsă spre ajungerea scopurilor noastre. Și împrejurarea aceasta arată sgărzenia noastră. Consistoriul din suma ce a avut la dispozițiune trebuia să caute a delătura la timp pericolul, ce amenință scoalele noastre din Heghig. (Înterumpere: Consistoriul n'a știut de el) Rău destul! Apoi ce consistoriu e acela care nu scie ce se întâmplă în afară. Propun să se i-a cu regret la cunoștință, că consistoriul n'a făcut posibilul spre delăturarea răului și din banii ce-i are la dispozițiune, și să se însărcineze de nou a face cele de lipsă.

Dep. N. Cristea: A să luă măsurile de lipsă ca scoalele noastre să nu devină scoale comunale asta o aprob, nu pot aproba însă măsurile ce le pretinde propunerea comisiunei. Ași dori ca punctul acesta din propunere să se steargă.

Se primesce deci: din motiv că scoale confesionale se prefac în scoale comunale să se atragă atențiunea consistoriului asupra scoalelor acelora.

Cu aceste se încheie ședința a VI anunțându-se cea următoare pe Duminică în 11 Aprilie la 11 oare.

Revista politică.

Sibiu, în 19 Aprilie

Demisiunea lui Szlavy a provocat o literatură întreagă, se înțelege diaristică. Cestiunea demisionării acesteia dela început n'a fost privită de cestiune personală, ci cestiune de principiu și cu deosebire în Ungaria s'a alarmat presa tuturor partidelor ca de un eveniment care amenință sistemul politic de astăzi.

De unde deduc foile unguresci amenințarea sistemului? Din presupunerea aproape unanimă că în cercurile normative din Viena partida militară ar fi isbutit ași însuși rolul prim și că partida aceasta vrea să organizeze provinciile ocupate milităresc, creând în Bosnia și Erțegovina o nouă graniță militară, după chipul și asemenea celei disolvate. Părele unguresci considerând noua graniță militară în spe de un punct arhimedic, care eventual s'ar pute întrebuița în contra Ungariei în favorul unei *Gesamttmonarchie*, perhorrescează din toate puterile ideea aceasta și pune în perspectivă opozițiunea până la extrem a tuturor partidelor parlamentare din Ungaria.

Modul de procedere este încă care nu lasă ca partidele parlamentare unguresci să fie unite. Unele în-

cuvințând retragerea sau demisionarea lui Szlavy, recomandă lui Tisza să stea la postul său și de pe terenul parlamentar cel are se facă front tentațiunilor ce vor emana dela partida militară, chiar și când Ungaria nu ar fi spriginită de Cislaitania. Atitudinea aceasta o recomandă foile guvernamentale. Opozițiunea încuviințează și ea retragerea sau demisionare lui Szlavy. Pretinde însă să se retragă și Tisza și așa să se încerce opozițiunea ung. până la extrem.

În ce să se cuprindă opozițiunea? ne spune „P. Ll.“: intru a pretinde ca Austro-Ungaria să evacueze provinciile ocupate.

„Narodni Listy“ din Praga scrie: Retragerea lui Szlavy este signalul conflictului cu Ungaria. Stăm înaintea unei gâcituri nouă și nimenea nu scie ce va propune acest sfînx al situației politice. Până acum totdeauna a fost așa, că fie care cestiune de felul acesta a fost rezolvită în favorul Ungariei. — Dacă rezolvirea conflictului va fi și de astădată favorabilă Ungariei, nu poate scie nimenea. Causele care vorbesc contra, sunt interesele comerciale politice ale Cislaitaniei și Germaniei. Aceste sunt atât de importante încât a recede dela dîsele față cu Ungaria este imposibil. Și dacă totuși Ungaria ar cerca să paralizeze direcțiunea politică austro-germană în orient, s'ar apuca de o luptă foarte grea și fără de perspectivă de vre un rezultat.

Caracteristic este că contele Desewffy, căpitanul districtual din Serraieto, fu tocmai acum ridicat din post și înlocuit de secretariul guvernial Cuculievici.

În același timp când planează cestiunea demisionării lui Szlavy încărcată cu urmări cari ași nu se pot calcula, „Wiener Allg. Ztg.“ publică o declarațiune a lui Fischhof, unul dintre veteranii austriaci ai mișcărilor din 1848. Declarațiunea aceasta neputându-o publica astăzi, doar o vom pute publica în alt număr. Ea are în timpul de față însemnătate deosebită, odată că din ea transpiră o voință serioasă de a face plăcută existența naționalităților în Austria și de alta, că declarațiunea se publică într'un organ cum este „W. Allg. Ztg.“

Dieta Ungariei s'a redeschis în 29 Aprilie n. pentru ca se lucre până pela mijlocul lunii când se va închide sesiunea prezentă.

Dela Bucuresci s'a telegrafat la „N. fr. Pr.“ ca în 15/27 Aprilie trimisul francez a transpus ministrului român de externe proiectul Barrère în cestiunea dunăreană. În cercurile politice se privește proiectul ca neacceptabil pentru România. Indignațiunea generală este îndreptată acum mai mult în contra Franciei. În 17 l. c. are să se desbată proiectul într'un consiliu de ministri.

În 15/27 l. c. s'a deschis parlamentul Germaniei fără multe ceremonii. Dl Böttcher a cetit cuvîntul de tron, care este foarte conciliant și arată că coroana voiesce să încungie conflictul în cestiunea monopolului tabacului. Încât pentru pacea europeană cuvîntul de tron este foarte cu precauțiune, așa încât rezultatul celor dîse în cuvîntul de tron se poate resuma în cuvintele, că de nu se va turbura lumea din vre o parte, vom ave pace.

În Rusia țarul se pregătesce de încoronare. Sunt invitați până acum principele de coroană al Germaniei, Regele Svediei, al Daniei, României, Greciei, Serbiei și alți principii. Într'aceea prigonirile Jidovilor sunt mari și guvernul rusesc nu face nimica spre ai apăra, eară unde organele guvernului întrevin, sosesce totdeauna prea târziu.

Cu toată iubirea netăgăduită dice „Alegătorii“ de care regele Umberto se bucură înaintea poporului său, — ideile republicane frământă multe din provinciile Italiei și au prins pe alocurea rădăcină adencă. Din provincia Romagna se scrie bunăoară diarului „Opinione“:

„Aproape în toate comunele provinciei noastre există secte sau societăți internaționale și republicane, în cari se înrolează băeți de câte 15—16 ani, se inspiră de principiile lor, se înfiază cu teorii revoluționare și distructoare și se transformă astfel în rei cetățeni.

„În mai multe orașe și localități există un aședemant, care poartă toate semnele unei instituții publice, îngăduită de guvern și căreia pe airea primăriile ei dau gratis localități, în cari să și ție adunările. Aceasta e „Scoala Mazzini.“ În aceste scoale profesorii cunoscuți predică despre drepturile cetățeanului, atacă cu violență instituțiunile existente, apun că monarhia a ajuns la punctul de a spune în mod pacinic și promit poporațiunii neștiutoare și uimite o nouă eră de libertate socială, triumful claselor desmoștenite, un viitor de pace și prosperitate, întocmai ca și când Italia s'ar găsi în războiu și sclăvie.

„La aceste conferențe asistă în totdeauna câte un reprezentat al forței publice, care nu grăesce nici odată un cuvînt de desaprobarie pentru aceste întreprinderi, astfel încât poporul a ajuns la convingerea, că guvernul este neputincios și că numai e în stare să manțină respectul de el și respectul de legi.“

„Ba în Romagna au ajuns lucrurile deja atât de departe, încât nu se mai simt sigure nici organele forței publice. Dilele acestea au fost omorîți doi gendarmi, fără să se poată da de urma omorîtorilor. Acest omor pare a fi numai un reînceput al crimelor ce se sevășiau câți-va ani înainte sistematic, contra suprefecților, judecătorilor etc.“ — Astfel, până și diare din stînga cer guvernului să ia măsuri energice spre a pune odată capăt acestor escese și a reîntemeia autoritatea statului, colo unde doctrine perverse au isbutit să o clătine într'un grad atât de primejdios!

Cine n'a vădut granițele resăritene ale Franciei dela 1870 nu le mai recunoaște astăzi. Astfel s'a schimbat fața acelor încântătoare poziții ce se întind de a lungul riurilor Mosel și Meusa. Urișele fortificații executate de corpul de geniu frances, le-a dat un caracter cu totul altul.

Pădurile și vilele cari impenau colinele cele mai înalte, sunt tăiate. În locul lor astăzi nu se zăresc decât șanțuri retranșate și parapete. Punctele cele mai importante, pe lângă cari sunt grupate toate cele alalte fortificări, sunt orașele Toul și Verdun. — Orașul Toul cu cele șiasse forturi a devenit fortăreața cea mai puternică a Franciei din spre Germania este un centru de arme care poate rivalisa cu Strasburg și Metz. El dominează toată valea Moselei și calea ce duce dela Paris la Strasburg.

Al doilea punct de căpetenie, Verdun, are șapte forturi puternice. Fortificațiunile a la Vauban cari îl impresuraseră până la 1870 și cari îl putuseră atunci atât de puțin aperi, încât ulanii prusiani se putuseră arunca încă în prima noapte până la porțile orașului și se bată la ele — sunt distruse și înlocuite cu întăriri moderne. Fortul cel mai înalt dela Verdun se găsește pe o colină înaltă de 347 metri. Tot aceasta dominează valea Meusei și drumurile de fer ce duc spre Metz.

Între Verdun și Toul, și afară de ele sunt construite la distanțe potrivite alte forturi și toate sunt legate între sine sau prin drumuri de fer sau prin șosele militare. Călătorind

prin aceste ținuturi crești că te găsești într'un lagăr întărit.

Uu resboiu ofensiv al Franciei în contra Germaniei nu se scie ce rezultat ar putea ave. În defensivă ea este însă atât de fortificată, încât poate ascepta cu linisce și siguranță ori-ce atac al inamicului de peste Vosgi.

La cestiunea dunăreană.

Privitoriu la cestiunea aceasta „Romanul“ de Sâmbătă dă următoarea revistă de diare:

„Agenția Havas“ ne-a comunicat mai în zilele trecute următorul extras dintr'un articol al foi „Journal de St. Petersbourg“ în privința propunerii Barrère:

Această propunere însemnează negreșit un pas mai mult pe calea înțelegerii amicale, și putem să ne felicităm că puterile au intrat pe această cale. Trebuie însă ca acum ea să fie esaminată din punctul de vedere al drepturilor și intereselor Statelor țermurene, care nu pot fi espuse să sufere din cauza înțelegerii europene, la care au făcut apel spre a protege.

După ce „Neue freie Presse“, reproduce aceste rënduri, adaugă apoi următoarele:

Am spus deja că aceste cuvinte par a fi dictate de sfortarea Rusiei de a se arăta earăși ca protectoare a Statelor țermurene. De fapt, aflăm că Rusia ar fi făcînd mină de a se pune față cu proiectul Barrère, în punctul de vedere al României și se sprijine cererea acesteia, ca fie-care Stat țermurean să numească, pe întinderea lui, pe funcționarii însărcinați cu executarea regulamentelor. Trebuie să asceptăm însă spre a vedea dacă Rusia voiesce a face această rezervă chiar în răspunsul pe care 'l va da la comunicarea propunerii Barrère; eventual se poate ascepta cu îngrigire dacă ea se va supune majorității din comisiunea dunăreană.

„Kreuzzeitung“, vorbind despre legătura ce se crede că ar fi esitând între atacurile violenți ale diarelor române contra arangiametului în cestiunea dunăreană și cuvintele cu multe înțelesuri scrise de „Journal de St. Petersburg“ asupra propunerii Barrère, dice că numai atunci se va putea spune cu otărire dacă există sau nu o legătură, când se vor cunoaște intențiunile ambelor părți. „Totuși, adaugă „Kreuzzeitung“, nu se poate tăgădui că mulți, cari la numirea dlui Giers priveau relațiunile ca foarte pacinice, au început acum să se arete din nou îngrigiați, poate și din cauza că se asceptau la o mulțime de schimbări în persoane, schimbări care nu erau poate justificate.“

În fine o telegramă din Berlin, cu data de 25 Aprilie și publicată de „Neue freie Presse“, anunță următoarele:

În privința cestiunii dunărene se vorbește din isvor sigur, că Rusia a dorit la început să fie reprezentată în comisiunea Statelor țermurene. Se crede însă că în cele din urmă ea tot nu se va despărți de Europa.

Tot în privința cestiunii dunărene se scrie următoarele din Berlin, cu data de 22 Aprilie cătră „l'Independence belge“:

Acum poate să și dea cineva samă despre versiunile contradictorii, provocate în aceste zile din urmă de cestiunea dunării. „Jurnalul de St. Petersburg“ sosit astăzi la Berlin, conține o notă oficioasă, îndreptată în special contra, Memorialului diplomatica din Paris, după care toate puterile ar fi aderat deja la propunerea francesă. Diarul rus dice că această informațiune este prea grăbită față cu realitatea, căci guvernele n'au primit încă comunicarea oficială despre propunerea francesă, și n'a putut să se pronunțe încă în această privință.

Scirile dintr'o bună sorginte pe cari am putut să le culeg aici, nu fac să se prezente în adevăr de cât numai o aderare în principiu a propunerii de care este vorba, ceea ce nu înălătură oare care schimbări ce sunt a se discuta în urmă.

În ceea ce privește comunicarea propunerii, se crede că ambasadorii puterilor de la Paris au încunoscințat pe guvernele lor respective despre această propunere, într'un mod oficial și confidențial. Comunicarea oficială din partea guvernului francez se așteaptă în fiecare zi.

Sus ȋșa notă oficioasă rusă, transmisă de telegraf a dat naștere la sgomotul că Rusia ar voi se combată înființarea unei comisii riverane micste — a cărei supraveghere ar trebui să se exerciteze dela Porțile-de-fer până la Galați — pentru a înlocui cu o comisiune riverană propriu ȋșă, în care se între și Rusia ca una ce are interese la Dunărea-de-jos. Este îndoeală însă că d. de Giers se voiașcă a inaugura executarea programei sale pacifice printr'o asemenea opozițiune, care ar pute se destepse aceeași mișcare în România.

Se poate crede că în comisiunea europeană, se va discuta și adopta mai întâiu prelungirea propriului său mandat care expiră anul viitor, apoi propunerea francesă privitoare la comisiunea riverană micstă. Am veȋut confirmându-se că într'unirea comisiei europene este amănată până la 10 Maiu. Până atunci guvernele vor căuta, fără îndoeală să se înțeleagă între ele și cu România.

Amicii Românilor.

Sub titlul acesta aflăm în „Rămnicul” următoarele:

În numărul ȋiarului „societăți vo luntarilor dela 1870 — 1871” ce ne a sosit astăȋi Mercuri, găsim admisiunea, ca membri perpetuali a DD. Alex. A. Plagino, C. I. Ghika, Lăpușneanu și majorul A. Amasescu și fiind că vorbim de această societate de ajutor mutual ce cuprinde în sinul ei — grupul României — o mulțime de Români distinȋi din societate, având ca președinte de onoare pe concetățeanul nostru d-nu C. C. Datculescu, credem că facem plăcere lectorilor noștri, reproducând un articol, relativ la România, pe care îl găsim în numărul de care am vorbit mai sus, atrăgând atențiunea asupra lui, fiind făcut de un amic al cauzei noastre...

Dl Farcy este foarte cunoscut pentru marele interes și iubirea ce are pentru România. Simpatia ce arată pentru această țeară a orientului, i-au câștigat stima și recunoștința coloniei române, stabilită în Paris și care e destul de număroasă; de aceea e foarte natural a vedea în sala din Bulevardul Capucinelor, un număr mare de străni aplaudând cu entusiasm discursurile pline de convicțiune și de inimă, a conferențiarului.

Un lucru pe care începând, dl Camille Farcy îl deplânge, este ingratitudea Francezului, care fiind în peregrinații în țeri străine, nu scie să respundă la cordiala ospitalitate ce i se dă, nici nu vrea să bage în seamă, toate probele de amicie ce i se prodigă lui, și patriei sale. Se poate da un exemplu de aceasta considerând aceea ce se face chiar și către România. Eată un stat ȋice dl Farcy, a cărui aspirațiune sunt cu totul franceze; care a împrumutat Franciei constituțiunile, obiceiurile, moravurile și chiar modurile sale de administrațiune; eată o țeară, care în fie care an, ne trimite copii săi și ne încredințează instrucțiunea, educațiunea, și formarea lor, eată o națiune care în nici o circumstanță, n'a pierdut ocaziunea de a da probe de interesul cel mai viu: săși amintească fie care ceea ce s'a petrecut în 1870, când era resboiul cu Prusia. Ei bine! cine se ocupă aci cu România, cine se arată către dânsa cu recunoștință, cine

e simțitor la probele de simpatie ce dă? Și cu toate acestea, este vr'un stat mai demn de a atrage privirile mai mult chiar de a escita admirațiunea?

Sunt cinciȋeci ani abia, putem să luăm de martor pe mareșalul de Moltke, și să cităm relațiunile ce ne dă din unul din voiajurile sale, România era o țeară puțin civilisată, astăȋi este singura parte a orientului care posedă bine civilizațiunea. Să se compare cu dânsa Bulgaria și Serbia! Bucurescii au stabilimente de primul ordin pe care Parisul cu drept, ar pute să le invideze și care nu sunt inferioare nici hotelurilor celor mai lusoase, nici cafenelelor celor mai renumite. Stradele acestui oraș sunt largi și bine ținute. Aerul poate circula liber, ceea ce se numește civilizațiunea modernă, în un cuvânt, curge în mare curent. Această civilizațiune așa de rapidă, așa de minunată, cine a făcut o să se nască cine i-a dat avântul?

Dl Camille Farcy, a indicat-o foarte bine în frumoasa sa conferență: este suflarea de patriotism ardător, care animă acest popor generos.

Nici o națiune nu posedă mai mult amorul de patrie, care să găsește în totul la dânsa. Poeții săi escală, îl celebrează în versurile cele mai frumoase, în care forța și energia l' dispută sentimentului. Aceste aspirațiuni către tot ce e frumos, către tot ce e nobil și mare, au atras România către Francia, și au escitat admirațiunea pentru țeara noastră.

Aceasta opiniune a d-lui de Farcy, este dreaptă și adevărată. Am putut constata faptul înșine, e acum cât-va timp, în un voiaj ce am făcut atunci, în Austria și Ungaria; o întâmplare fericită ne dădu ca companion de drum dela Viena până la Paris un tiner Român, acompaniat de nevasta sa, care venea aci spre ași termina studiile sale de drept ce le avea începute, și pentru ași căpăta titlul.

A spune, frumoasele sentimente ce fură exprimate de acel tiner în cele trei-deci și șase ore ce am petrecut împreună; a spune toate probele de atașament pentru patria sa gândirile bine-voitoare ce ne ecșprima pentru Francia, ar fi cu totul imposibil. Eram emoționați, ascultând acele cuvinte așa de frumoase, atât de delicat și cu pasiune exprimate, și am conservat cel mai dulce și plăcut suvenir.

Dl. Farcy a trecut iute în vedere instituțiunile Franciei, El, ne a arătat acest Stat împrumutând legile sale Codului Napoleon, al nostru și conservând redacția sa primitivă, — în România s'a manținut titlu de divorț — regulând organizațiunea actuală, — există acolo o armată teritorială, care servește patria sa la patru septămăni una având o funcționare administrativă, în totul conformă acelei ce noi am adoptat imitându-ne până și în clasificățiunea drumurilor și căilor și în serviciul seu de poduri și șosele: în un cuvânt a introdus în obiceiurile sale personale, toate moravurile franceze.

Apoi, Dl. Farcy, a făcut să reeasă injustiția puterilor care au semnat în ceea ce privește România, tratatul dela Berlin, acel tratat în adevăr a schimbat cu totul rolurile, dând celor învinși avantajurile pe care învingătorii singuri, au dreptul de a le avea.

Ast-fel România, s'a veȋut depozată de Basarabia, ne primind ca compensatie decât Dobrogea, pământul cel mai sterp, cel mai ingrat, și cel mai barbar, a cărei populațiune, în mare parte streini i scotocească mii de griji și necazuri. România a protestat contra acestei nedreptăți? Ea a primit-o cu curagiu! s'a pus pe lucru, și a întreprins de a civiliza acea localitate ce i s'a dat. Astăȋi, ea continuă cu activitate datorită ce a început, și pe care o urmează fără întrerupere.

Dl. Farcy ne mai arată încă terminând, sub diferite chipuri, proprii a o face să valoreze, această națiune, pe care vrea s'o faca a fi stimată și iubită de auditorii sei. Conferența sa este salutăată cu aplauze entusiaste, și obține cel mai legitim succes.

Varietăți.

* (Statua redeșteptătorului Românismului.) George Lazar cetim în ȋiarele din România, s'a hotărât să se ridice. Guvernul a înscris în Buget jumătate banii trebuincioși, cealaltă sumă se va aduna prin subscripțiuni.

* (Himen). Duminecă au celebrat în biserica de aici din cetate cununile dle lor dl Pavel Fașie jude reg. ung. în comitatul Bihorului cu d-ra Catarina Roman din Medieși. Celebrarea și festivitățile ospetului au fost splendide.

* (Personalie.) Mercuri după ameaȋi d. baron de Mayer, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al împăratului rege austro-ungar, a fost primit de M. S. Regele în audiență oficială.

D. Mayr a remis Regelui României scrisorile sale acreditive.

* (Mulțămită publică.) Ni se trimite spre publicare: Mult Stimatul Domn Michail Orbonaș avocatul fostilor coloni din comuna G. Hodac în procesul ce l'au portat în un șir lung de ani cu Erariul regesc din Gurghiu în cauza segregării de pășuni și păduri după finirea celui proces cu rezultat favoritoriu pentru fostii coloni, Duminecă în 23 Aprilie a. c. venind în comună spre a se conȋlege despre competențele advocațiali ce sunt a i se solvi în cauza amentită pre carea cu multe fatigii și cu mare interes a apărat, — din competențele advocațiali reduce la rogarea fostilor coloni la una sumă destul de modestă a avut generositatea de a dona în favoarea scoalelor române confesionale gr. or. și gr. cat. din loc câte 100 fl. v. a. la olaltă adecă frumoasa sumă de 200 fl. v. a.

Pentru acest sacrificiu binevenit și bineprimit pre altariul culturai naționale, pentru aceasta nobilă faptă îndeplinită spre promovarea cauzei scolare confesionale, ce reclamă ajutorul posibil dela toți fii devotați ai națiunei, subscrișii în numele comitetelor scolare de ambe confesiunile precum și în numele întregii comune G. Hodac ne tînem de prea plăcută datorință prin aceasta a esprima și aduce generosului, binefăcătoriu cea mai cordială și călduroasă mulțumită publică.

G. Hodac în 28 Aprilie 1882.

Iosif Brancovean m. p.,
protop. on. și adm. parochial.

Alecsandru Ternavean m. p.,
preot gr. cat. în Hodoc.

* (O crimă misterioasă pe Dunăre.) Ni se comunică din Bulgaria că în apropiere de Siștov, pe malul Dunărei, s'a descoperit, adus și depus pe nisipul malurilor de valurile riului un cadavru, ale cărui picioare și mâni sunt legate cu frînghia. Cadavru care de sigur a stat în apă vro 10 ȋile se află în stare de descompunere, hainele cu care este îmbrăcat se compune dintr'o redingotă ungurească, din pantaloni de postav albastru, viriți în cisme mari unguresci, în busunariul stâng al vestei s'a găsit un ciasornic de argint atârnat de un lanț venețian de aur, în redingotă s'a mai găsit un portofoliu cu trei bancnote austro-ungare, una în valoare de 10 fl. și alta în valoare de 5 fl. Cadavru are înfățișare de om tiner ca de vr'o 25 ani, pe tîmpla stângă în apropiere de ochi se află o rană foarte superficială însă, după opinia doctorului local nu putea se ocasioneze moartea. Frînghiile însă cu care erau legate picioarele și mâinile cadavruului denotă cu evidentă o crimă, care de sigur că nu se va putea descoperi fiind că cadavruul a călătorit mare cale și cine scie de unde a sosit tocmai aproape de Siștov.

* (Esposițiune.) În Roma se pregătesce pentru acest an o esposițiune internațională. Și fiindcă vorbim de esposițiuni vom semnala după „le Journal d'agriculture pratique” de la 13 Aprilie că din Maiu până în Octomvre anul viitor, va ave locul la Amsterdam o esposițiune de produse coloniale și de toate obiectele de espositațiune generală. Se va primi obiectele de artă, animalele, florile, fructele și toate lucrurile de industrie din toată lumea.

* ȋiarele din Bucuresci dau nou-tatea sosirii în România prin Iuniu, principele de Gales, mostenitoriul Engliterei.

* Conferința d-lui Titu Maiorescu în folosul incendiaților din România scoțînduse cheltuelile, a produs suma de 1272 lei.

* (Comisiunea pentru încuragiarea industriei casnice naționale în România.) Se vor instala, scrie „Alegătorul”, pe la chinovile de ambe sexe, în trei regiuni ale țerei: România mare, Moldova și România mică, câte șase stabilimente, ca școale normale industriale pentru dezvoltarea și fabricarea țesăturilor, împletiturilor și resuciturilor; ear' la asilul Elena un stabiliment complet în care să se învețe fabricarea tuturilor acestora.

Pentru început, spre a se putea exercita un control mai serios și mai bine calculat, se va face instalarea la monăstirile cele mai apropiate de Bucuresci, începînd de o cam dată cu industria țesăturilor, împletiturilor, torsăturilor și resuciturilor precum urmează:

1. La Ghighiu se va înființa o fabrică pentru materiile de lănerie groasă pentru populația rurală, abagerie, pături plocate și altele.

2. La Căldărușani o fabrică pentru postavuri groase, care să alimente armata; gardele, chinovile și celealte corpuri civile.

3. La Cernica o fabrică de postavuri și diferite materii suptiri de lână pentru îmbrăcăminte mai elegantă barbătească a tuturor claselor.

4. La Pasărea o fabrică de diferite materii suptiri de lănerie pentru îmbrăcăminte femeiască.

5. La Țigănesci o fabrică de pânzărie groasă și subțire de cânepă pentru îmbrăcăminte și alimentarea tuturor necesarilor ori-cărora corpuri militare, civile în parte, și tuturilor familiilor în genere.

6 La Ciorogărla o fabrică de mătăsuri pentru țesături, torsături și împletituri.

7. La Asilul Elena se va înveța fabricațiunea tuturor materiilor conținute în cele șase articole de mai sus.

Afară de acestea la unul din penitenciare, pe lângă fabricarea numai a pânzelor groase, se vor mai fabrica și toate obiectele împletite, toarse și resucite.

Acestea stabilimenta, servind ca modele, după dîsele se vor înființa tot atâtea în Moldova, tot atâtea în România mică și chiar Dobrogea, toate tot cu această destinațiă.

Treptat, după localități, se vor înființa stabilimente industriale și pe la celealte chinovii de ambe sexe ale țerii pentru altă natură de industrie.

Mitropolitanele și Episcopatele, constituite în societăți de economie industrială, vor avea în reședința lor pe lângă seminarie și ateliere industriale, începînd dela materia primă și mergînd până la cea mai perfectă stare de confecțiune a tuturor obiectelor ce se pot fabrica ori manufactura de materie primă avînd și câte un atelier de pălării.

În aceleași condițiuni se vor dezvoltă și școale normale de ambele sexe.

Tinctureria (boiangeria) perfecționată trebuie și densă să joace unul din rolurile principale.

* În Franția pe când guvernul republican se întărește pre când diferitele nuanțe de intransigenți se organizează, bonapartistii odinioară așa de puternici se retrag se desbină și stau neuniți. Astfel actualmente cetind jurnalele lor Le „Pays“, le „Petit caporal“ și le „Napoleon“ nu vezi decât o ceartă, o învâlmășală ce nu o mai pricepi. Unii voesc pe Victor împărat, altul pe tatăseu Jerome și nici unii nu se gândesc la vorbele lui Napoleon al III-lea cele avem în memoria și care sunt acestea:

Mergând (Regilor) în capul ideilor secolului vostru, aceste idei vă urmăresc și vă susțin.

Mergând în urma lor ele vă tirăsc.

Mergând în potriua lor, ele vă răstoarnă.

Academia română.

Insciințare.

După decisiunile luate de Academia română, în sesiunile de până la anul 1882, concursurile propuse de Academia sunt cele următoare:

I. *Premiul Năsturel - Herescu* de 4,000 lei (Seria B), se va decerne în cursul sesiunii generale din Martie — Aprilie 1883, unei cărți scrise în limba română cu conținut de orice natură, care sa va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1882.

II. *Premiul statului Heliade-Rădulescu* de 5,000 lei se va decerne în cursul sesiunii generale din Martie, Aprilie 1883, unei cărți scrise în limba română cu conținut literar, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1882.

NB. Concurenții la acestea premii vor binevoi a trimite la cancelaria Academiei române în București — Palatul universității — operele lor, cari vor fi în condițiunile de timp aci însemnate, în câte douăspre-zece exemplare, până la 31 Decembrie 1882.

III. *Marele premiu Năsturel - Herescu* din Seria B, în sumă 12,000 lei, se va decerne în cursul sesiunii generale din Martie, Aprilie 1885, unei cărți scrise în limba română, cu conținut de orice natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1881 până la 31 Decembrie 1884.

NB. În privința premiilor „Năsturel Herescu“ de sub Nr. I și III, se pun în cunoștința publicului următoarele dispozițiuni din codicilele repositului întru fericire C. Năsturel-Herescu:

„B. Premie pentru opere publicate.

„În tot anul Societatea Academică Română va avea a premia, din veniturile fondului „Năsturel“ o carte tipărită originală în limba română, care se va socoti de către Societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului.

„Aceste premii vor fi de două specii:

„1. În trei ani consecutivi, de a rândul, se va decerne câte un premiu de patru mii lei. No. 4000 L n. minimum, la cea mai bună carte apărută în cursul anului expirat;

„2. Iară în al patrulea an, se va decerne câte un premiu fix de lei 12,000, carele se va numi *Marele premiu Năsturel*, operei, care va fi judecată ca publicațiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenți. Acest premiu nu se va decerne unei lucrări, care va fi obținut deja unul dintre premiile anuale, de cât defalcând dintrânsul valoarea premiului precedent.

„Operele care se vor recompensa cu această a doua serie de premii, vor tracta cu preferință despre materiile următoare:

„a. Scrieri serioase de istoria și științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atingătoare de istoria țărilor române;

„b. Scrieri de Religiuina ortodoxă, de Morală practică și de Filosofie;

„c. Scrieri de Științe politice și de Economia socială;

„d. Tractate originale despre Științe esacte;

„e. Scrieri enciclopedice, precum Dicționare de istoria și geografie în cari se între și istoria și geografia României; Dicționare generale sau parțiale de științe esacte, de arti și meserii de administrația și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

„f. Cărți didactice de o valoare însemnată ca metod și ca cuprins;

„g. Dicționare limbistice în limba românească, mai ales pentru limbele antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slovana veche, și altele;

„h. Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la artele plastice, arhitectură, pictură, gravură și chiar opere muzicale serioase, pe cari acestea toate Societatea Academică română le va aprea atunci când și va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de Bele-Arți;

„i. Scrieri de pură literatură română, în prosă și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase, — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu samă aș dori să se acorde *Marele „Premiu Năsturel“*, când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică dezvoltării literaturii naționale.

La acestea se mai adaug următoarele dispozițiuni luate de Societatea Academică:

1. La concursurile acestor premii se pot prezenta și opuri preînnoite în nouă edițiuni, cari se vor fi retipărit în cursul anului de autori în viață.

2. După cuprinderea chiar a testamentului, traducțiunile din limbi străine sunt escluse dela concurs; se va face însă excepțiune pentru acele traducțiuni de pe opuri străine clasice, cari:

a) sau prin dificultățile învinse ale unei perfecte reproduceri în versuri românesce, vor constitui adevărate opuri literare ale limbei române;

b) sau prin anexarea de elucidări și de note științifice, cu totul proprii traducătorului, și vor fi însuși meritele unor lucrări originale în limba română.

3. Cărțile premiate de Academia Română din alte fonduri ale sale sau cu cele tipărite în inițiativa și cu spesele ei, nu pot intra la concurs pentru premiile Năsturel din seria B.

4. Premiile Năsturel din seria B, se pot acorda nu numai unor opuri complete, ci și părții unui op tipărit în cursul anului, cu condițiune însă ca această parte să fie de valoarea și de întinderea unui volum și nu de ale unei simple fascioare, (minimum 40 pag. format în 8°, garmond.)

5. Premiarea unei părți a unui op la un concurs anual nu împiedică premiarea unei alte părți a aceluiași op la un concurs posterior.

6. Opurile anonime și pseudonime vor pute fi admise la concursul cărților tipărite, ear' autorii lor, spre a primi premiile acordate, vor trebui se justifice proprietatea lor.

IV. *Premiul Năsturel*, Seria A. de 5,000 de lei, se va acorda în sesiunea generală a anului 1883 celei mai

bune disertațiuni în limba română asupra următorului subiect:

„Istoria tipografiei la Români.“

Întinderea lucrării va fi de 15—20 coale de tipar, în 8° ordinar cu litere *cicero*. Terminul presentării manuscriselor la concurs va fi 31 Decembrie 1882.

V. *Premiul Statului Lazăr*, de 5.000 lei se va decerne în sesiunea generală a anului 1883 celei mai bune disertațiuni scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Studiul asupra agriculturii, industriei și comerțului în România.“

Lucrarea va trata despre starea actuală a acestor trei ramuri de producțiune și despre mijloacele de ameliora. O ochire asupra istoriei economice a României în seculii 17, 18 și 19 va precede acestui studiu. Studiul va fi făcut din punctul de vedere economic și tehnic. Manuscrisul trebuie se cuprindă materie pentru cel puțin 300—400 pagini de tipar în 8° garmond. Terminul presentării manuscriselor la concurs va fi până la 31 Decembrie 1882.

VI. *Premiul Alecsandru Ioan Cuza* de 4,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din primăvara anului 1883, celei mai bune disertațiuni în limba română asupra următorului subiect.

„Istoria Românilor în Dacia Traiană dela Aurelian până la fundarea principatelor Moldova și Țeara-Românească.“

Întinderea operatului va fi de 20 coale de tipar în 4° mic sau 8° ordinar, cu litere *cicero*. Terminul presentării manuscriselor va fi 31 Decembrie 1882.

Manuscrisele relative la premiile sub Nrii IV, V și VI se vor prezenta anonime, purtând o devisă care va fi reproducă pe un plic sigilat conținând numele concurentului.

Academia și rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale disertațiunea ce se va premia.

VII. *Premiul Asociațiunii Craiovene pentru dezvoltarea învățământului public*, în sumă de lei 1,500, se va decerne în sesiunea generală din primăvara anului 1883, celei mai bune cărți didactice în limba română din câte se vor fi tipărit cu începere dela 1 Iulie 1879 până la 31 Decembrie 1882. Această dată este și terminul estrem al depunerii la cancelaria Academiei, în 12 exemplare, a cărților propuse pentru concurs.

Loterie.

Sâmbătă 29 Aprilie n. 1882.

Budapesta: 27 48 47 19 43

Bursa de Viena și Pesta

Din 27 Aprilie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	119.75	119.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung. . .	91.25	91.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung. . .	110.75	110.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung. .	—	95.75
Împrumutul drumurilor de fer ung. .	134.25	134.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	99.25	99.40
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.—	98.—
Obligațiuni urbariale temeșane .	97.75	98.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.50	97.75
Obligațiuni urbariale transilvane .	98.25	98.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.—	99.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decime de vin	97.—	96.75
Datorie de stat austriacă în hârtie .	76.50	76.80
Datorie de stat în argint	77.25	77.50
Renta de aur austriacă	94.—	96.25
Sorți de stat dela 1860	130.50	131.—
Acțiuni de bancă austro-ung. . .	825.—	826.—
Acțiuni de credit austr.	825.—	347.90
Acțiuni de bancă de credit ung. .	348.20	117.—
Sorți ungurești cu premii	343.—	330.—
Sorți de regulara Tisei	117.25	111.25
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	99.30
Argint	—	—
Galbin	5.62	5.63
Galbin	9.54	9.54
Napoleon	58.70	58.70
100 marce nemțesci	120.10	120.50
London (pe polița de trei luni) .		

Nr. 104

[63] 3—3

EDICT

Ioan George Moroie din Mociul inferior comitatul Făgărașului a părăsit cu necredință de trei ani de zile pe legiuita lui soție Ana nată Ioan Darie tot din Mociul inferior fără de a se sci locul unde se află și de mai trăiesce este prin aceasta citat cu scirea și încuviințarea măritului consistoriu archidiececan dto 11 Martie a. c. Nr. 3811/1881 B. ca în termen de un an și o zi dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra ei de soția lui.

Brașov, 26 Martie 1882.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al Brașovului, ca for matrimonial de 1-ma instanță.

Nr. 139 1882

[62] 3—3

EDICT.

Maria născută Tănase, de religiuina greco orientală din Poplaca, comitatul Sibiiului, carea de trei ani au părăsit cu necredință pre legiuitul ei bărbat Coman Bărza, tot de acolo, fără a se sci ubicațiunea ei, prin aceasta se provoacă ca în termen de un an și o zi dela prima publicare a acestui edict să se înfațișeze înaintea subsemnatului scaun ppresbiteral ca formatrimonial de prima instanță, cari la din contra și înabsenția ei se va decide procesul intentat contrai de către bărbatul ei.

Sibiiu 12 Ian. 1882

Scaunul ppresbiteral gr. or. al tract. Sibiiului, ca for matrimonia de I. instanță.

Nr. 135

[64] 3—3

EDICT.

Dimitrie Dimitrie Rusu din Purcereni comitatul Brașovului a părăsit cu necredință mai de șase ani de zile pre legiuita sa soție Susana nata Vlad Pitiș tot din Porcăreni, fără de a se sci locul unde se află și de mai trăiesce este prin aceasta cu scirea și încuviințat măritului consistoriu archidiececan dto 11 Martie anul curent Nr. 3086/1881 B. citat, ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial căci la din contră și în absența lui se va pertracta, și decide procesul divorțial intentat asupra ei de soția lui.

Brașov, 26 Martie 1882.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului 1 al Brașovului ca for matrimonial de 1-ma instanță.

Pentru sezonul de vară.

Au sosit din Viena la subscribi-sele **pălării** din cele mai alese pentru **doamne** și **copii**; ne rugăm pentru sucursul binevoitor al publicului. Comande din afară se efectuesc prompt.

Sibiiu 22 Aprilie 1882.

Sororile Wegmuth.

Strada Cisnădiei Nr. 25. Etagiul I.)

[63]

2—2